

SANT MAGÍ, PLORA UN INSTANT

M. Isabel Valverde Hernández

*Sempre una trista alegria
sembla envair-me el cor
quan sento la melodia
plena de perfums d'enyor,
per aquells amics que un dia
van marxar sense un adéu,
el Miquel, el Josep Maria...
i tants que ara no hi són.*

*Sant Magí, plora un instant
cada any que al meu barri arriba,
la festa que fa més viva
l'absència i el bell record,
dels nens que vaig veure créixer
entre rialles de sol,
mentre repartien l'aigua
amb aquell petit selló.*

*Amb renovada il·lusió
els ruquets fan desfilada;
la música va refilant
i les campanes evoquen
tot el present i el passat,*

*quan els nostres joves amics
Miquel i Josep Maria,
cap al cel se'n van anar...*

*Ara, quan Sant Magí arriba
de la mà els duu agafats.*

Aquest poema està dedicat, especialment, al Miquel Pont i al Josep M. Comorera. Dos estimats amics del barri, que van morir tan joves.